

Dosarul nr. 2ra-724/19

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) O. Parfeni
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) N. Simciuc, L. Bulgac, I. Cotruța

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Larisa Roșca, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Larisa Roșca împotriva Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” cu privire la încasarea salariului, indemnizației de concediu, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, s-a casat hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 16 februarie 2018 Larisa Roșca a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva IP „Agenția Servicii Publice”, concretizată prin cererea din 3 mai 2018 (f.d.65-66), solicitând încasarea de la IP „Agenția Servicii Publice” a salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la muncă în sumă de 94 778,86 de lei, a indemnizației de concediu anual de odihnă în sumă de 11 136,66 de lei, a sumei de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu material suportat pentru achitarea serviciilor juridice în acțiunea de anulare a ordinului nr. 149p din 14 noiembrie 2016 privind suspendarea din funcție, a sumei de 100 000 lei cu titlu de compensație pentru prejudiciul moral și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin ordonanța de punere sub învinuire din 24 octombrie 2016 a fost pusă sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. d) din Codul penal.

Prin ordinul nr. 149p din 14 noiembrie 2016, s-a admis demersul procurorului și s-au suspendat începând cu 14 noiembrie 2016 raporturile de serviciu ale Camerei de Licențiere cu Larisa Roșca, șef al Direcției Licențiere în sectorul real, până la adoptarea definitivă a hotărârii pe cauza penală nr. 2016978203.

Prin încheierea din 27 noiembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, ordinul Directorului Interimar al Camerei de Licențiere nr.149p din 14 noiembrie 2016, a fost anulat.

La 7 decembrie 2017, prin ordinul nr. 592p Larisa Roșca a fost reîncadrată în serviciu, în cadrul IP „Agenția Servicii Publice”, Departamentul înregistrare și licențiere a unităților de drept.

La 18 decembrie 2017 reclamanta s-a adresat către IP „Agenția Servicii Publice” cu cerere prin care a solicitat calcularea și achitarea salariului, a indemnizației de concediu și tuturor plăților convenite pentru perioada în care au fost suspendate raporturile de muncă, inclusiv și indemnizației unică prevăzută funcționarului public, începând cu data suspendării 14 noiembrie 2016 până la 7 decembrie 2017.

Prin răspunsul IP „Agenția Servicii Publice” din 16 ianuarie 2018, s-a refuzat în calcularea și achitarea salariului, indemnizației de concediu și tuturor plăților pentru perioada care a fost suspendat raportul de muncă.

Referitor la plata indemnizației unice pentru activitatea de funcționar public, reclamanta a fost informată că s-a emis ordinul nr. 23pr, prin care i s-a aprobat achitarea indemnizației unice în proporții de 15% din salariul de funcție determinat conform funcției, gradului și treptei deținute până la fuzionarea în IP „Agenția Servicii Publice” și în conformitate cu lista de plată nr. 1244/285 din 11 decembrie 2017.

Reclamanta consideră că refuzul angajatorului IP „Agenția Servicii Publice” de-a achita salariul și celelalte plăți este neîntemeiat și în contradicție cu art. 76 lit. g) din Codul muncii, art. 53 din Legea nr. 158 din 4 iulie 2008 cu privire la funcția și statutul funcționarului public.

Prin hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Larisa Roșca împotriva IP „Agenția Servicii Publice”.

S-a încasat de la IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul Larisei Roșca salariul în sumă de 94 778,86 de lei, indemnizația de concediu în sumă de 11 136,66 de lei, 10 000 lei cu titlu de compensație a prejudiciului material și 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistentă juridică.

Pretenția Larisei Roșca cu privire la repararea prejudiciului moral s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 3 iulie 2018 IP „Agenția Servicii Publice” a declarat apel, solicitând casarea hotărârii din 22 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de IP „Agenția Servicii Publice”.

S-a casat hotărârea din 22 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată înaintată de Larisa Roșca împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la încasarea salariului, indemnizației de concediu, repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că la caz, în temeiul demersului Procuraturii Anticorupție nr. 10147 din 31 octombrie 2016, Camera de Licențiere, la data de 14 noiembrie 2016 întemeiat a emis ordinul nr.149p, prin care a suspendat, începând cu data de 27 noiembrie 2016 raporturile de serviciu ale Camerei de Licențiere cu Larisa Roșca, astfel că, indiferent de faptul că prin încheierea din 27 noiembrie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani s-a anulat ordinul Camerei de Licențiere nr. 149p din 14 noiembrie 2016, pentru perioada 14 noiembrie 2016 - 7 decembrie 2017, au fost suspendate plățile drepturilor salariale de către angajator.

Or, ca efect al emiterii încheierii din 27 noiembrie 2016 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Larisa Roșca a fost reîncadrată în serviciu, în caz contrar ultima urma a fi suspendată până la adoptarea definitivă a hotărârii pe cauza penală nr. 2016978203.

Totodată, instanța de apel a menționat că reclamanta nu a contestat ordinul nr. 149p din 14 noiembrie 2016, fapt ce atestă că, acesta a fost emis în conformitate cu prevederile legii.

La 18 februarie 2019, Larisa Roșca, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 22 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și emisă urmare a interpretării subiective a legii.

A relatat că aprecierile instanței de apel asupra circumstanțelor cauzei sunt lipsite de suport juridic, or, instanța de apel în justificarea concluziilor ce au stat la baza casării hotărârii primei instanțe a dat preferință și apreciere prioritară unui act administrativ în favoarea unei hotărâri judecătorești irevocabile.

A menționat că instanța de apel a ignorat principiul constituțional al caracterului obligatoriu al sentințelor și al altor hotărâri judecătorești definitive, statuat în art. 120 din Constituție.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul menționează că recursul împotriva deciziei din 16 ianuarie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost declarat la 18 februarie 2019, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Larisa Roșca, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Larisa Roșca, reprezentată de avocatul Valeriu Bargan.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari